

ethvert fornuftigt Sogneraad gjøre, og jeg haaber, at ærede Medlemmer, der holde paa Selvstyre, ville holde paa, at Sogneraadet maa have Lov til at styre dette. Jeg maa paa det Bestemteste tilraade, at man fastholder § 3, muligvis med lidt Ændringer, som foreslaaet af den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (S. Jensen), men det komme vi nok til Rette om. § 9 har jeg ikke været meget stemt for, men jeg har syntes, at jeg kunde følge de andre Medlemmer af Udvalget, men jeg kunde for Resten godt gaa med til at indføre den lille Ændring, som der er stillet dertil, hvis man kan blive enig derom, at det kun skulde gjælde for Kjøbstæderne, Kjøbenhavn og Handelspladserne. Det, at Tøvehundene løber, spiller ikke en saa stor Rolle, værre er det, at Hanhundene saa ogsaa komme, og derved kunne de komme til at gjøre Skade paa Markerne, paa Faar og andre Kreaturer. Vi have forøvrigt ikke saa stor Jantast paa Vandet, vi kunne godt taale at se Hundene løbe sammen, det er kun Kjøbstadsfolk, der ikke kunne det, men skulde nogen af dem indeluffes, har den sidste Taler ikke Ret i, at det skal være Hanhundene, saa skal det netop være Hunhundene. Vi vide jo godt, at naar Hunhundene ikke komme ud, saa kommer Hanhundene ikke; jeg holder altsaa ubetinget paa, at skulle vi fastholde denne Paragraf, skal det være Hunhunden, der skal indeluffes. Det staar netop her, at de kommunale Bestyrelser kunne træffe Bestemmelser, der staar altsaa ikke, at de skulle, det er altsaa ikke sikkert, at ret mange Sogneraad ville sige, at man skal holde den Hund indeluffet, men gaar det for vidt, kunne de sige det. Jeg kan i det Hele taget slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, og skal tillade mig at anbefale de af Udvalget stillede Ændringer.

Thorup: Jeg skal selvfølgelig ikke som det ærede Medlem fra Wabstoft (Th. Christensen) komme ind paa store Statte-reformer, det ligger ikke for ved dette Forslag, men der er en enkelt Bestemmelse i andet Stykke af § 7, som staar noget tvivlsomt for mig, hvorledes den skal opfattes. Det er en bekendt Sag, at Politiretterne og Overretterne have haft den Opfattelse, at det var uberettiget for en Eier, selv om han var jagtberettiget, at styde en Hund paa sin Eiendom. Der er blevet idømt meget store Mulfter i den Anledning, naar det er passeret, Overretten er endog gaaet op til en Mulft af 100 Kr., foruden Sagens Omkostninger, 40 Kr. Men nu har

Højesteret ved en Dom af 17de Mai 1888 statueret, at Bestemmelsen i Mark- og Veifredsloven, at man først skulde tilholde Bedkommende, eller tilfige ham, naar man vilde dræbe Hunden, eller forsøge paa at optage den, førend man maatte styde den, ikke kommer i Betragtning, men derimod Jagtlovens § 10, tror jeg, kommer til Anvendelse, saaledes, at man er berettiget dertil. I Udvalgets Forslag § 7, 2det Stykke staar der nu:

„Ligeledes kan Politiet under Straf af Bøder indtil 100 Kr. paalægge Eiere af Hunde, der vise sig bidste eller glubste eller have Bane at forulempe Folk ved at fare imod dem eller gøende at forfølge dem, eller som forulempe Kreaturer, paa Marken at lade saadanne Hunde dræbe.“

Er det nu Meningen, at man derved vil ophæve den Ret, man nu har i Genhold til Jagtloven til at nedstyre disse saakaldte løsgaaende omstreifende Hunde, det vilde jeg meget beklage. Jeg tror nu ikke, at man er rigtig klar over dette, og jeg kunde ønske at høre den høitærede Ministers Opfattelse, hvorvidt den Bestemmelse, Højesteretsdommen indeholder, fremdeles staar i Kraft, efter at vi have vedtaget dette Lovforslag med de Bestemmelser, der indeholdes i § 7, 2det Stykke. Skulde det ikke være Tilfældet, tror jeg rigtignok, at det var heldigst, vi fik en Bestemmelse derom inden 3die Behandling, thi Enhver, der er noget kjendt med disse Forhold, vil indvømme, at det er en meget stor Ulempe, at disse omstreifende Hunde ikke saa sjældent dræbe Lam paa Marken, endog saa flere Lam i en Nat, og det er mange Gange vanskelligt at faae at vide, hvem der er Eier af en saadan Hund. Det kan ikke nytte at gaa til Politiet, thi inden vi komme til en Politibetjent navnlig paa Vandet, og skal have ham til at se paa Hunden, og finde, hvem den tilhører, tror jeg, vi ligesaa godt kunne spare Bestemmelsen, men beholde vi den nuværende Ret, har jeg ikke Noget imod den.

Med Hensyn til den meget omtalte § 9 tror jeg, at det vil blive en meget vanskellig Paragraf i Praxis. Der staar, at det skal være forbudt at lade Tøvehunde streife om i Løbetiden, men jeg veed nu ikke, om man saadan passer paa disse Tøvehunde i Løbetiden, saa jeg tror let, at man kan komme til at betale Mulft. Jeg for mit Bedkommende har ikke Noget imod Paragrafen, men jeg vilde dog have ønsket, at man var gaaet et Skridt videre og havde taget Hankjønnet med, thi jeg tror, at der er en Mangel i vor nugældende Lovgivning med Hensyn til Hundene. Der er det mærkelige ved Mark- og Veifredsloven, at man